

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä helmikuuta 2011

169/2011

Valtioneuvoston asetus metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista

Annettu Helsingissä 24 päivänä helmikuuta 2011

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään metsästyslain (615/1993) 41 §:n 4 momentin ja 41 a §:n 4 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 159/2011:

1 §

Poikkeusluvan hakeminen

Metsästyslain (615/1993) 41 §:ssä tarkoitettua poikkeuslupaa koskevassa hakemuksessa on mainittava poikkeusluvan kohteena oleva eläinlaji ja eläinlajin pyydystettävien yksilöiden määrä, jos kyseessä on tietyn yksilön tai tiettyjen yksilöiden pyydystäminen tai tappaminen.

Jos hakemus koskee poikkeuslupaa kiellettyjen pyyntivälineiden tai pyyntimenetelmien käyttöön, hakijan on esitettävä hakemuksessaan syy, jonka vuoksi pyynnissä tarvitaan kiellettyä pyyntivälinettä tai pyyntimenetelmää. Hakemus kielletyn pyyntivälineen tai pyyntimenetelmän käyttämiseen voidaan käsitellä yhdessä eläimen pyydystämistä tai tappamista koskevan poikkeusluvan kanssa.

Suomen riistakeskus voi vaatia, että hakijan on liitettävä riistaeläimiä koskevaan poikkeuslupahakemukseensa selvitys metsästysoikeudesta alueella, johon lupaa haetaan.

2 §

Poikkeamisen edellytysten arviointi

Suomen riistakeskuksen on metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1—3 kohdassa, 41 b §:n

1 momentin 1—4 kohdassa ja 41 c §:ssä säädettyä luvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvittettävä:

1) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin kanta haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko valtakunnassa;

2) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen haetulla poikkeuslupa-alueella;

3) poliisin, metsäkeskuksen ja kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen vastaanottamat hakemukset, ilmoitukset sekä toimenpiteet poikkeusluvan kohteena olevalla alueella; ja

4) toimenpiteet, jotka poikkeusluvan sijasta voitaisiin toteuttaa.

Suomen riistakeskuksen on metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 4 kohdassa, 41 b §:n 1 momentin 5 kohdassa ja 41 c §:ssä tarkoitettua tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja uudelleenistuttamistarkoitusta arvioidessaan selvittettävä:

1) poikkeusluvan vaikutukset asianomaisen riistaeläinlajin kannan kehitykseen poikkeusluvan kohteena olevalla alueella ja valtakunnallisesti;

2) poikkeusluvan vaikutukset poikkeusluvan kohteena olevan alueen luonnonvaraisten eläinlajien kantoihin; ja

3) toimenpiteet, jotka poikkeusluvan sijasta voitaisiin toteuttaa.

Suomen riistakeskuksen on kirjattava 1 tai 2 momentissa tarkoitettun selvityksen keskeiset tulokset poikkeuslupapäätökseen.

3 §

Poikkeuslupa tiettyjen eläinlajien yksilöiden pyydystämiseen tai tappamiseen

Metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää:

1) suden pyydystämiseksi tai tappamiseksi poronhoitoalueella 1.10.—31.3. ja muualla maassa 1.11.—31.3;

2) karhun, lukuun ottamatta vuotta nuorempaa karhun pentua sekä karhunaarasta, jota tällainen pentu seuraa, pyydystämiseksi tai tappamiseksi 20.8.—31.10;

3) ilveksen, lukuun ottamatta ilveksen naarasta, jota vuotta nuorempi pentu seuraa, pyydystämiseksi tai tappamiseksi 1.12.—28.2; sekä

4) saukon pyydystämiseksi tai tappamiseksi 1.11.—30.4.

Poikkeaminen karhun rauhoituksesta poronhoitoalueella järjestetään alueellisen kiintiön nojalla siten kuin jäljempänä 7 §:ssä säädetään.

4 §

Riistaeläintä koskevan poikkeusluvan myöntäminen ja lupamääräykset

Poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a—41 c §:ssä säädetty poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin perusteella myönnetyssä ahmaa, ilvestä, karhua, saukkoa ja sutta koskevassa poikkeusluvassa on määrättävä, että pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava alueen poliisilaitokselle ennen pyyntiin ryhtymistä ja että jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava poliisilaitokselle. Jos pyynti tapahtuu rajavyöhykkeellä tai sen läheisyydessä, pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on ilmoitettava myös rajavartiolaitokselle. Edellä tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää korkeintaan 14 vuorokauden ajaksi. Erityisen perustellusta syystä

poikkeuslupa voidaan kuitenkin myöntää myös tätä pidemmäksi ajaksi.

Metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaisia poikkeuslupia tulee myöntää vain lajin vahvalla esiintymisalueella tapahtuvaan metsästykseseen.

5 §

Poikkeusluvan myöntäminen liikuntarajoitteiselle henkilölle

Metsästyslain 41 §:n 3 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa metsästyslain 32 §:n 2 momentissa kiellettyyn moottorikäyttöisen ajoneuvon käyttöön ja 35 §:n 3 momentissa kiellettyyn metsästysaseen kuljettamiseen moottorikäyttöisellä ajoneuvolla maastossa voidaan myöntää henkilölle, joka esittää luotettavan lääketieteellisen selvityksen liikuntarajoitteisuudestaan. Lääketieteellisessä selvityksessä on arvioitava myös se, pystyykö haki metsästämään metsästyslain 20 §:n 3 momentissa säädetyllä tavalla.

Poikkeusluvassa on määrättävä, että moottoriajoneuvon moottorin tulee olla sammutettu ja ajoneuvon tulee olla paikallaan ennen metsästysaseen poistamista metsästyslain 35 §:n 2 momentissa tarkoitettua suojuksesta tai suojatusta tilasta. Lisäksi on määrättävä, että lupa oikeuttaa kuljettamaan vain luvan saajan metsästykseseen tarvitsemia aseita. Luvassa on mainittava moottoriajoneuvon tyyppi, jota lupa koskee.

Poikkeuslupa voidaan myöntää enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

6 §

Poikkeuslupaan liittyvä saaliin ilmoittamisvelvollisuus

Poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle metsästyslain 41 §:ssä tarkoitettun poikkeusluvan nojalla tapahtuneen riistaeläimen pyynnin tuloksesta. Ilmoitus on tehtävä ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun luvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä. Rauhoittamattomien lajien osalta ilmoitus on tehtävä poikkeusluvan

voimassaolon päättymisen jälkeisenä ensimmäisenä arkipäivänä.

Ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä, niiden sukupuoli, pyyntiajankohta ja pyyntipaikkatieto.

Suomen riistakeskuksen on toimitettava maa- ja metsätalousministeriölle 2 momentissa tarkoitettut tiedot suden, karhun, saukon ja ilveksen osalta seitsemän vuorokauden kuluessa eläimen pyynnistä.

7 §

Karhun kiintiömetsästys

Karhua, lukuun ottamatta vuotta nuorempaa karhun pentua sekä karhunaarasta, jota tällainen pentu seuraa voidaan poronhoitoalueella metsästää kiintiön nojalla 20.8.—31.10.

Karhun poronhoitoalueella tapahtuvaa metsästystä varten maa- ja metsätalousministeriö määrää erikseen kiintiöt itäiselle poronhoitoalueelle sekä läntiselle poronhoitoalueelle. Itäiseen poronhoitoalueeseen kuuluvat Utsjoen, Inarin, Sodankylän, Pelkosenniemen, Savukosken, Sallan, Kuusamon ja Suo-

Helsingissä 24 päivänä helmikuuta 2011

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

mussalmen kunnat sekä läntiseen poronhoitoalueeseen muut poronhoitoalueen kunnat.

Metsästyksessä tapetusta karhusta on välittömästi ilmoitettava Suomen riistakeskukselle. Ilmoituksessa on kerrottava pyydystettyjen karhujen määrä, sukupuoli, pyyntiajankohta ja pyyntipaikkatieto.

Kiintiön tultua täyteen Suomen riistakeskuksen on määrättävä karhunmetsästys alueella lopetettavaksi. Suomen riistakeskuksen määräyksestä on tiedotettava riittävän tehokkaasti. Metsästyksen lopettamisen katsotaan tulleen metsästäjien tietoon kolmen päivän kuluttua määräyksen antamisesta.

Suomen riistakeskuksen on toimitettava maa- ja metsätalousministeriölle tiedot karhun kiintiömetsästyksestä seitsemän vuorokauden kuluessa kiintiömetsästyksen päättymisestä.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2011.

Apulaisosastopäällikkö Christian Krogell